
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

6 / 2020

Milí bratři a sestry!

Vánoční svátky slavíme, „...protože se Bohu zalíbilo spasit ty, kdo věří bláznovskou zvěstí“ (1Kor1,21). Bůh se stává jedním z nás: „Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil...“ (Fil 2, 6-8).

O Vánocích si připomínáme počátek tohoto Jeho díla, Bůh se ukazuje jako Emmanuel, Bůh s námi, a přichází jako dítě, které je schopn každý přijmout. Je to Boží krok ke ztracenému člověku. Ale tento krok Bůh nedělá sám. Bere si k němu své spolupracovníky, Josefa a Marii. Během adventu jsme si připomínali, jak se anděl ukázal Marii a pak také Josefovi. Čekal na jejich svobodné rozhodnutí, na souhlas ke spolupráci s Boží milostí. Maria slyšela: „Zaraduj se Maria, jsi naplněná milostí...“ a pak také: „Moc nejvyššího Tě zastíní.“ Tomuto andělovu zvěstování řekla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova“. Bůh si Josefa a Marii vyvolil, ale jejich svobodné ano je pro Něj nesmírně důležité.

V naší farnosti proběhlo 20. prosince biřmování a také modlitební večer za vylití Ducha Svatého, v rámci obnovy v Duchu Svatém dle Sieverse. V tento den jsme spolu se všemi biřmovanci a účastníky obnovy mohli slyšet podobná slova, jako Maria: „Moc nejvyššího Tě zastíní“. Stejně tak to slyšel každý z nás při svém biřmování. Přál bych proto nám všem, abychom spolu s Pannou Marií a Josefem dokázali Bohu říkat: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle Tvého slova.“ Abychom tak dokázali přinášet Boha do našich domovů a do prostředí, ve kterém se pohybujeme.

Přeji všem radostné a milostiplné svátky Božího narození. Kež Jeho lásku prožíváme ve svých rodinách, domovech i na pracovištích.

Váš otec Jan

Život ve farnosti

POZOR!

Uvedené časy a termíny konání bohoslužeb a dalších akcí platí pouze, pokud to dovolí vládní opatření! Sledujte proto aktuální informace na internetu a ve vývěškách.

26.12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00

27.12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00

obnova manželských slibů, žehnání vína

31.12. Sv. Silvestra I.

děkovná mše sv. v 17 hodin

od 23.30 adorace

1. 1. Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. v 8.00 a v 10.00

6. 1. Slavnost Zjevení Páně

mše sv. v 18.00

18. 1. Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

mše sv. v 7.00

Týden modliteb za jednotu křesťanů

21. 1. Ekumenická bohoslužba

v 18.00 v modlitebně církve husitské

2. 2. Uvedení Páně do chrámu

mše sv. v 18.00

17. 2. Popeleční středa

mše sv. v 7.00 a v 18.00

udílení popelce

* * *

Mše svaté za nemocné

- 8. ledna, 5. února

Mše svatá za zemřelé

- 30. ledna

Mše svaté na úmysly dárců

- 28. ledna, 17. února (7:00)

Večery chval

- v sobotu 2. 1. a 6. 2. ve 20.00.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 16. 1. a 20. 2. ve 20.00.

Adorace za novou evangelizaci

- každou neděli v 18.00.

Páteční adorace

- půl hodiny přede mší svatou, na 1. pátek od 17.00.

Setkání seniorů

- vždy ve čtvrtek, po mši svaté, termíny budou stanoveny podle situace.

Snídaně na faře

- vždy ve čtvrtek, po mši svaté, 4. 1. a 11. 2. 2020.

Růžencová pouť okolo Ořešína

- každé 1. pondělí v měsíci ve 20.05, vychází se od konečné autobusu 70 na Ořešíně.

* * *

Prohlídka betléma

V našem kostele bude možnost prohlídky 25., 26. a 27. prosince a 1. a 3. ledna, vždy od 14 do 17 hodin, v další dny půl hodiny přede mší svatou.

Vánoční setkání lidí činných ve farnosti se uskuteční, jakmile to situace dovolí.

Farní ples se z důvodu pandemie v tradičním lednovém termínu nebude konat.

Poděkování za Miru Lacka

V minulém úvodníku jsem psal o tulákovi Mi-
rovi, který se již chce někde usadit. Chtěl bych
poděkovat všem, kteří jste mu nabídli svou
pomoc. Na svátky se již přestěhoval do chatič-
ky, kterou máme na jedné z farních zahrad v
Zamilovaném Hájku. Doufám, že tak bude mo-
ci začít nový život.

o. Jan

Farní Charita

Adopce na dálku

Milí farníci,

Na konci listopadu jsem dostala zprávu z Arcidiecézní charity v Praze o tom, že Puneeth ukončil svou účast v programu. Nedokončil tak „Diploma course“ a nastupuje do práce. Přesto je nám vděčný, že s naší pomocí mohl dokončit jak základní, tak střední školu. Chlapce jsme podporovali od ledna 2014 – od sedmé třídy základní školy. Je to nyní dospělý člověk, v lednu mu bude 20 roků. Věřím, že se rozhodl správně podle místních podmínek a absolvované vzdělání mu pomůže k lepšímu životu. Ještě jednou Vám moc děkuji a přeji pokojné a požehnané Vánoce.

Za FCH M. Bursová

Pletení obvazů pro malomocné

Pletení obvazů bude v dubnu končit. Na první neděle v lednu, únoru a březnu si můžete ještě vyzvednout klubíčka na pletení a přinést upletené, první neděli v dubnu už prosím jen přineste hotové obvazy.

Charita - vánoční sbírka

Tradiční sbírka na léčbu lepry a TBC bude probíhat po celou dobu vánoční, to je od 24. 12. 2020 až do 10. 1. 2021. Své příspěvky vkládejte do pokladničky farní charity vzadu v kostele. Děkujeme.

Požehnané prožití Vánoc.

M. Ocetková

Pozvání

Od 7.1.2021 tj. od prvního čtvrtku v měsíci lednu a každý následující první čtvrtek po ranní mši svaté chceme prosit za kněze a za nová povolání ke kněžství a řeholní-

mu životu. Modlíme se před Nejsvětější Svátostí (pokud je to možné) modlitby sestavené SJVS. Co ta zkratka znamená? Je to společenství Služebníků Ježíšova Velekněžského Srdce.

Nositelem charismatu je sestra Kateřina Klosová. Hlavní ústředí SJVS sídlí v Olomouci v centru Aletti, modlitby jsou rozšířené po celé České a Slovenské republice i v blízkém zahraničí. SJVS je založeno na 5 základních kamenech, které tvoří duchovní pilíře: důvěrné přátelství s Kristem, modlitba a oběť za kněze, adorace, úsilí o čisté srdce a z něj vyvěrající apoštolát.

Duchovní matka společenství je voršilka Stanislava Ernstová a duchovním otcem, z jehož díla SJVS čerpá, je kardinál Tomáš Špidlík, SJ.

Budete vítáni každý, kdo se v uvedených termínech zúčastní modliteb za kněze a nová povolání ke kněžství. Pokud máte zájem přímo o členství v SJVS, je možné se osobně zaregistrovat po ukončení modliteb.

R. Trnková

Z pastorační rady farnosti

Stejně jako malíř, který se usilovně snaží o dokonalé tahy štětcem, namaloval Bůh tisíce úsměvů na tisících rtů. Na očích jiných si nacvičil přečistý pohled, který měla mít jeho Matka. A pak se jednoho dne narodila Panna Maria, jeho milovaná dcera, jeho neposkrvněná snoubenka, jeho mistrovské dílo. Postavil ji do betléma hned vedle jesliček s Ježíškem, který – protože byl jenom její – byl jejím živým obrazem.

I viděl Bůh vše, co stvořil. A bylo to velmi dobré, ba co víc, bylo to úžasné. Líbilo se mu to tak moc, že se rozhodl narození svého Syna vysílat v přímém přenosu kaž-

dý prosinec v dějinách a v každém srdci, ve kterém by bylo místo pro betlém. Tak vymyslel Vánoce.

Vánoce, to není nějaké výročí, ani památka. Také to nejsou jen city. Je to doba, kdy Bůh staví v duších betlém. Prosí nás jen o to, abychom mu uvolnili nějaký čistý koutek a umyli si uši, abychom mohli naslouchat štědrovečerním andělským koledám; abychom ze sebe smyli nalepenou špínu pomocí úžasného čistícího prostředku, kterému se říká pokání; abychom otevřeli okna a pohlédli k nebi, jestli tamtudy náhodou nejedou mudrcové – kteří jsou skuteční a existují a putují jako kdysi za hvězdou k jesličkám.

Máme být před jesličkami jako děti. Není lehké něčeho takového dosáhnout. Velmi jsme si navykli dělat ze sebe důležité, tolik si o sobě myslíme! Být malým, to vyžaduje věřit, jako věří děti, milovat, jako milují děti, důvěřovat, jako důvěřují děti, modlit se, jako se modlí děti. Vyzkoušejme to a určitě nám to bude připadat lehké: je tak snadné být o Vánocích dítětem! A proč se o to nepokusit i ostatní dny v roce?

(Z knihy Enriqua Monasteria Jak si Pán Bůh postavil betlém, kterou si můžete půjčit ve farní knihovně. Pokud máte rádi poetiku Exupéryho Malého prince, bude se vám líbit.)

Radostné prožití svátků Božího narození a požehnaný nový rok vám všem jménem pastorační rady farnosti přeje

Pavel Rejman

Svátost setkání

Ve druhém adventním týdnu a kousku třetího jsme prožili duchovní cvičení s komunitou L'Arche – Benediktus, která sdružuje lidi s mentálním postižením, jejich asistenty a zaměstnance. Jde o sdílení

darů a života mezi postiženými i ostatními. Obvykle se na takováto duchovní cvičení musí jezdit do Francie, sídla Archy, ale letos kvůli korona-krizi to nešlo a tak připravila Archa tato cvičení online, a bylo tedy výjimečně snadné se účastnit. Duchovní cvičení konalo kolem 166 účastníků ze všech pěti kontinentů od Nového Zélandu až k západnímu břehu Kanady a spojených států, celkem z 22 zemí ve třiceti online malých skupinách sdílení. Účastnily se některé komunity L'Arche z Nového Zélandu, Filipín, Indie, Betléma, Keni, Zimbabwe, Ugandy, Ukrajiny, Polska, Česka, Corku v Irsku, Slovinska a Kanady v rozpětí 21 časových zón. Posloučali jsme přednášky vedoucího duchovních cvičení George Durnera, který býval představeným Archy v Kanadě a mimo jiné byl také vedoucím jedné dnes již zaniklé komunity Archy.

Setkání tváří v tvář (encounter) má potenciál proměnit život člověka, vlastně oba účastníky setkání, a tato proměna není zpočátku snadná, podle zkušenosti Matky Terezy nejprve vyvolává odpor, protože často vyžaduje odevzdání a ztrátu obran a zdí... (při sbírání lidí na ulici muse-la Matka Tereza překonávat nesnesitelný zápach). Po odporu následuje fáze soucitu a následně úžasu nad setkáním. Setkání nás vlastně ani tak neproměňuje, ale spíše se díky setkání stáváme tím, kým opravdu jsme. Nad různými stránkami setkání jsme se snažili při duchovních cvičeních přemýšlet, sdílet se a také modlit. Dostávali jsme k tomu otázky vyplývající z každé přednášky.

George je skvělým vypravěčem příběhů, převážně z prostředí komunit Archy. V každé přednášce svědčil o proměňujících setkáních, kde proměňujícím člověkem

byl často člověk s postižením, jako Rafael, Alain, John, Deborah, Françoise a další. Podobně i mnohé biblické scény vnímal jako svědectví o proměňujících setkáních...

Když mluvil o Boží lásce vůči nám, říkal, že jeho přítel má bratra, kterého když každý den přicházel z práce, čekala jeho pětiletá dcera a vítá ve dveřích. Když přichází, on jí řekne: „dej mi pusu!“, ona řekne: „nedám!“ a on řekne: „Když mi ji nedáš, tak si ji sám vezmu!“ a ona řekne: „Ne! Nevezmeš!“; otočí se a utíká přes celý dům, on běží za ní a je slyšet smích, chichot, křik a víme, jak to skončí. Dnes má jeho dcera 21 let a má dva či tři piercingy a tetování a 250 přátel na Facebooku a už tuhle hru nehrají. Nehrají ji proto, že ona už je na to moc stará, není to už patřičné. George vysvětluje, že když tento příběh slyšel, věděl, že je o něm a jeho vztahu k Bohu. Bůh nás neustále chce dohonit a dát nám polibek lásky, ale s plynoucími lety už jsme moc staří a bylo by to dětinské... Když ovšem do našeho života vstoupí setkání s lidmi, kterým říkáme „core members“, lidé tvořící jádro Archy, lidé s postižením, pak v některých setkáních s nimi lze zakusit Boha, který nás dohání a chce nám dát polibek, touží nám darovat svoji lásku... Proměňující setkání tváří v tvář druhému je Božím dotekem. Tento dotek je darem zdarma daným – milostí. Dalším, novým darem je pak jeho uvědomění si, tedy to, že víme, že je to darovaná milost. A pak následuje jediná smysluplná odpověď na takovýto dotek – díkůvzdání. Duchovní cvičení je takovým zvláštním místem a příležitostí pro uvědomění si všeho, co jsme obdrželi. Aby se však opravdové setkání mohlo odehrát, nelze je naplánovat a mít předem jasno o tom, co je pro druhého dobré. Opravdové setkání není možné ovládat a kontrolovat. Aby setkání

bylo opravdové, musí být partner setkání vnímán jako člověk nám rovný (dle teologa Christiana Salenona).

Poslední den mluvil George ve své přednášce o Adventu a vánočním příběhu. Zdůraznil v něm skutečnost, že lidé v centru tohoto příběhu jsou jinak na okraji společnosti. Například pastýři byli tehdy považováni za ty, kdo nemohli najít jinou práci, byli chudí a někteří je považovali za zloděje. Podle rabínské tradice nebylo platné svědectví pastýře u soudu. V evangelním příběhu jsou ale pastýři svědky radostné zvěsti o narození Spasitele. Lukáš píše o údivu nad vyprávěním pastýřů: „Všichni, kdo to slyšeli, podívovali se tomu, co jim pastýři vyprávěli...“ (Lk 2,18) Tedy ti, kdo k tomu byli málo vhodní a jsou ze svědectví vyloučeni, se stávají svědky!

A na závěr ještě několik Georgových slov:

„Ježíšovo narození je dobrou zprávou pro všechny z nás, kdo se cítíme vyloučení, kdo jaksi cítíme, že nezapadáme. Ježíšovo narození je dobrou zprávou pro všechny ty rodiny, které prostě nejsou schopny žít podle ideálního obrazu rodiny, kde jsou problémy. Vánoční příběh nám připomíná, že pokud byla naše srdce rozbita rozvodem a odloučením, dětmi, rodinným životem, který se rozpadá, je pro nás místo v Království. Vánoční příběh je pro nás všechny, kdo se cítíme slabými a opuštěnými společností jedoucí rychlostí 700 km za hodinu, pro všechny kdo jsou nemocní a postižení, pro všechny, kdo ztratili práci, nejsou schopni pracovat. Jsme všichni pozváni do betlémské stáje. Ježíš na nás čeká, jsme všichni pozváni. Vánoční příběh je pro nás všechny, kdo jsme obtíženi studem za omyly minulosti nebo současnými závislostmi a nutkáními. Vánoční příběh je pro nás všechny, kdo jsme ztra-

tili důvěru v sebe, cítíme se deprimováni a bezmocní či beznadějní. Narození Ježíše je pro nás všechny, kdo pochybujeme, kdo nevíme, jak se máme modlit, pro nás všechny, kdo si nenajdeme na modlitbu čas. Vánoční příběh je pro nás všechny, kdo pochybujeme, zda vůbec ještě v Boha nebo v Ježíše věříme. Ježíš v Lukášově evangeliu říká, že přišel hledat a zachránit ztracené. Vánoční příběh je pro nás všechny, kdo jsme ztratili odvahu a jsme postiženi svými strachy, selháními a závislostmi. Kdyby se v Betlémě nebyl narodil Spasitel, neměli bychom důvod k naději, důvod věřit, že jsme milovanými Božími dětmi...“

- píše vděčný online účastník P. Jindřich Kotvrda a vám všem přeje požehnané naslouchání vánočního příběhu.

Báseň trapistického mnicha Thomase Mertona uvedená Georgem v poslední přednášce:

*Do tohoto světa, této šílené hospody,
v níž pro něj absolutně není místo,
přichází Kristus nepozván.
Protože v ní nemůže být doma,
protože je v ní bez místa,
a přece v ní musí být,
Jeho místo je s těmi, pro které není místo.
Jeho místo je s těmi, kdo nikam nepatří,
kdo jsou odvrženi mocnými, protože
jsou považováni za slabé,
za lidi se špatnou pověstí,
upírá se jim lidská důstojnost,
kdo jsou týráni, bombardováni a vyhlazováni.
S těmi, pro které není místo,
je Kristus přítomen v tomto světě.*

Thomas Merton

A ještě modlitba uvedená na začátku i na konci duchovních cvičení:

Modlitba svatě Terezie

Kéž je zde vnitřní pokoj.

Kéž důvěřuješ Bohu, že jsi přesně tam, kde máš být.

Kéž nezapomeneš na nekonečné možnosti zrozené z víry.

Kéž užíváš dary, které jsi dostal.

A předáváš dále lásku, která ti byla dána.

Kéž důvěřuješ vědouce, že jsi Božím dítětem.

Nech tuto Přítomnost usadit se ve svých kostech,

a dovol své duši svobodu zpívat, tančit, chválit a milovat.

Je zde pro jednoho každého z nás.

Amen.

Papež vyhlásil Rok sv. Josefa 2021

Vatikán 8. prosince 2020 – Milovaný otec, citlivý otec, poslušný a přívětivý, otec tvořivě odvážný, setrvávající ve stínu – těmito přívlastky charakterizuje papež František sv. Josefa v apoštolském listu „Patris corde – Otcovským srdcem“.

Apoštolský list byl zveřejněn u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve a papež František počínaje dnem 8. 12. 2020 vyhláší zvláštní rok věnovaný Ježíšovu pěstování.

Uprostřed současné celosvětové krize „můžeme zakoušet, že naše životy jsou spřádány a nesený obyčejnými lidmi, kteří jsou obvykle opomíjeni a nevyskytují se na titulních stranách novin a časopisů. Ko-

lik jen lidí denně prokazuje trpělivost a dodává naději, snaží se nerozvádět paniku, nýbrž sdílenou odpovědnost," píše papež František. „Právě tak jako sv. Josef, muž stojící mimo pozornost, „diskrétní a skrytý člověk," v něm můžeme hledat „přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy. Svatý Josef nám připomíná, že všichni ti, kdo se zdánlivě skrývají nebo jsou v druhé linii, mají výjimečně činný podíl na dějinách spásy." Svatý Josef vyjádřil své otcovství konkrétně, když učinil ze svého života službu, obětoval ho mysteriu vtělení. V dějinách spásy je sv. Josef otcem, jehož křesťanský lid vždy velmi miloval.

Apoštolský list dále vyzdvihuje „tvůrčí odvahy" sv. Josefa, která umí měnit problém v příležitost a vždycky dává přednost důvěře v Prozřetelnost. Zdáli se někdy, že nám Bůh nepomáhá, neznamená to, že nás opustil, nýbrž že důvěřuje nám a tomu, co můžeme navrhnout, vynalézt a najít. Jakožto ochránce Ježíše a Marie, nemůže nebyť Ochráncem církve „protože církev je prodloužením Kristova Těla v dějinách." „Každý potřebný, každý chudý, každý trpící, každý umírající, každý cizinec je tak „Dítětem," které Josef stále chrání."

Sv. Josef, patron důstojnosti práce. „Práce se stává účastí na samotném díle spásy" - podotýká papež. „Rodina, které se nedostává práce, je více vystavena těžkostem, napětím, rozkolům a dokonce i pokušení rozkladu." Vybízí proto k „přehodnocení našich priorit", aby žádný člověk a žádná rodina nezůstávali bez práce.

Bůh světil svatému Josefovi nejcennější poklady – Ježíše a Marii, a on to plně opětoval s vírou, odvahou, něhou, a pokorně plnil Boží vůli.

V poznámce č. 10 apoštolského listu papež František na sebe prozrazuje, že den-

ně více než čtyřicet let recituje modlitbu převzatou z modlitební knížky ženské kongregace Ježíše a Marie: „*Vznešený patriarcho, svatý Josefe, který můžeš učinit to, co je nemožné, pospěš mi na pomoc ve chvílích neklidu a těžkostí. Přijmi pod svou ochranu obtížné a svízelné situace, které ti svěřuji, aby došly šťastného konce. Můj milovaný otče, v tebe skládám celou svou důvěru. Ať mi neříkají, že jsem tě vzýval nadarmo, a poněvadž s Ježíšem a Marií můžeš všechno, ukaž mi, že tvoje dobrota je tak velká jako tvoje moc.*"

V závěru apoštolského listu papež František píše: „Účelem tohoto apoštolského listu je vzrůst lásky k tomuto velkému Světcí a pobídka, abychom prosili o jeho přímluvu a napodobovali jeho ctnosti a jeho rozlet.

Nezbývá, než úpěnlivě prosit svatého Josefa o milost milostí: o svoje obrácení."

Jemu adresujeme svoji prosbu:

*Buď zdrav, ochránce Vykupitele,
a snoubenče Panny Marie.*

*Tobě Bůh světil svého Syna,
v tebe doufala Maria.*

*S tebou se Kristus stal člověkem.
Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám,
veď nás cestou života.*

Vypros nám milost, milosrdenství a odva-

hu,

a braň nás před vším zlem.

Amen.

„Dar zvláštních odpustků" spojených s Rokem sv. Josefa oznamuje dekret Apoštolské penitenciárie. Dar plnomocných odpustků lze získat za obvyklých podmínek, mezi které patří svátostná zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl papeže.

Věřící musí odmítnout veškerou zálibu v hříchu a zúčastnit se akcí spojených s Rokem sv. Josefa při příležitostech určených Apoštolskou penitenciárií.

Plnomocné odpustky může získat ten, kdo se nejméně na 30 minut zastaví v rozjímání nad modlitbou Otče náš, nebo se zúčastní duchovních cvičení či jednodenního soustředění zahrnujícího meditaci nad postavou Mariina snoubence.

Také ti, kdo během tohoto roku po příkladu sv. Josefa vykonají skutek tělesného či duchovního milosrdenství, mohou získat plnomocné odpustky.

Dar plnomocných odpustků je rozšířen také na rodiny nebo snoubence, kteří se společně modlí růženec.

Plnomocné odpustky budou moci získat také ti, kdo svěří svou každodenní práci sv. Josefovi.

Apoštolská penitenciária oznamuje možnost získat plnomocné odpustky také pro ty, kdo se pomodlí litanie ke sv. Josefu nebo jakoukoli jinou modlitbu ke sv. Josefovi, podle vlastní liturgické tradice, na úmysl pronásledované církve a za posilu pro křesťany vystavené různým formám útlatku.

Jako zvláště vhodné příležitosti k získání plnomocných odpustků se zmiňují svátky ke cti sv. Josefa, tedy 19. března a 1. května, ale také svátek Svaté rodiny, Neděle sv. Josefa podle byzantské tradice, 19. den každého měsíce a každá středa, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefu.

V současném kontextu sanitárního ohrožení je dar plnomocných odpustků rozšířen zejména na staré lidi, nemocné, umírající a ty, kteří nemohou vycházet z doma. Podmínkou v těchto případech je odmítnutí záliby v hříchu, úmysl dostat všem stanoveným podmínkám, jakmile to situace dovolí, a modlitba ke cti sv. Josefa spojená s obětí vlastního utrpení.

Tak tolik k seznámením se s Rokem sv. Josefa vyhlášeným papežem Františkem.

Přeji všem Boží hod vánoční plný radosti, se srdcem naplněným štěstím a láskou, v jednotě s narozeným Pánem. Vše dobré nyní, i v roce příštím, s Boží Trojicí, Pannou Marií a sv. Josefem.

Jana Suchánková

Z farní knihovny

Chuť žít od Teilharda de Chardin a Jiřího Němce

Nejprve bych vzpomněl Jiřího Němce, autora tohoto výběru z textů Teilharda de Chardin. Byl to spiritus agens dění šedesátých let, mimo jiné jako autor sborníků Křesťanství dnes nebo Bolest a naděje (obojí si lze půjčit v naší knihovně), byl také organizátorem Díla koncilové obnovy či Ekumenického semináře v Jirchářích. Po nástupu normalizace, kdy většina společnosti rezignovala a podvolila se nastupující moci, se Jiří Němec sblíží s undergroundem a zcela v intencích slov Dietricha Bonhoeffera: „Když nasedneš do vlaku jedoucího na druhou stranu, tak ti nepomůže, když kráčíš proti směru jízdy“, volí život v této subkultuře a disentu. V jeho spisu měla prý STB poznámka: „Rozvést, rozchlastat, rozložit a vystěhovat“. A nějak tak to skončilo.

A teď k samotné knize. Někdy se modlím: „...tělo, svět, ďábla přemáhám“. To je jeden názor na svět, Teilhard de Chardin však říká, že svět je Stvořením a Vtělením a proto bychom jej měli milovat, milovat v jeho objevování, v objevování jeho smyslu, který je i smyslem mého života a alfa a omega celého vesmíru. Když v tento smysl věřím, hledám jej a svým životím uskutečňuji - v knize je toto označeno za víru evangelia, která hory přenáší - tak to se pak dějí věci, to se dějí zázraky... Vlastně je to jen jeden zázrak, v mé hlavě či lépe v mém srdci. To se pak celý svět

změní a s ním i celý můj život a najednou je všechno dobré. Symbolem tohoto je Kristus, když se po křtu v Jordánu vynořuje z vody a s ním je pozvedán celý svět a všechny krize, katastrofy, selhání a pády stékají s vodou a jsou jen epizodami na cestě vzhůru. Tahle cesta nekončí smrtí, ale Setkáním. I ta Jiřího Němce, věřím. „...všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha...“ (Římanům 28.8).

Honza V.

Gustovo koronaokénko

Tato doba nás nechává více přemýšlet, a tak se mi dostalo vnuknutí, že mnohé písně, které teď vlastně ani v kostele nezpíváme, potřebují nové texty, aby více rezonovaly s vnitřními touhami obyčejných zbožných lidí. Předkládám tedy nový text k písni notoricky známé a přeji vám i so-

bě, aby se k ní kladně vyjádřila i naše Biskupská konference.

*Na své tváře padáme, před tvou velebeností,
Ty víš, že nic nemáme, přispěj Svou štědrostí.
Pane, soused ten se má - fáro s krásnou vilou
a já vlastním akorát ledničku svou bílou.
Kdo to slyší, nevěří, jak malý jee byt náš,
obývák hned v zádveři, židli do něj pouze dáš.
Jednu skříň mám v koupelně, křeslo na záchodě,
bydlí se tu přílišně, nejsme v poohodě.
Do sbírky v neděli dám jen pětiikačku,
je to všechno, co jáá mám, potřebujem praačku.
Zatím perem na valše, sporákem je bomba,
ve výdajích nade vše, je má nová plomba.
Tak to, Pane předkládám, však jsi vševěřdoucí,
nevečeřím nesnídám, v práci chci být vedoucí.
Dej mi, Pane, prosím Tě, manažerské prachy
a já dvackou navýším sbírku, neměj strachy.*

A.D.

Koutek pro děti

Milé děti, milí čtenáři!

Během adventu jsme se v rámci adventní hry společně snažili ještě více než obvykle odevzdávat Pánu naši zemi se vším, co se tu kolem nás děje. A náš nebeský Otec o tom všem ví. Ví o naší snaze a o našich modlitbách, ví, co nás trápí, ví, co se na zemi děje. Nám možná připadá, že naše trápení je už moc veliké a moc dlouhé, že se situace jen zhoršuje a naděje je mizivá. Chybí nám setkávání s kamarády, chybí nám možnost usmívat se na lidi, které míjíme v autobuse či na ulici. Ale Pán Bůh nás neopouští, vždyť On je náš milující Otec. On nám dal ten nejvzácnější dar – svého jediného Syna. A přesně to slavíme nyní o Vánocích. Možná to nebudou Vánoce, jak je známe. Možná se nesetkáme se všemi, které bychom potkat chtěli. Možná budeme nemocní, budeme muset zůstat doma nebo nebude vše podle našich představ. Ale nic z toho by nám nemělo zkazit velikou radost z toho, že právě my jsme Boží děti a že právě nám dal Pán svého Syna, aby nás přivedl do svého nebeského království. Proto do prázdných rukou, které jsou uprostřed nástěnky s adventní hrou, nalepíme obrázek malého miminka – Ježíše. Je to symbol největšího daru, který si o Vánocích připomínáme.

Přeji vám všem krásné a požehnané Vánoce.

Terka

Dopis biskupa Josefa Nuzíka rodinám

Milé rodiny, děti a rodiče,

v posledních měsících a týdnech zalétají často mé myšlenky a prosby při bohoslužbě a v modlitbě nejen k lékařům a všem, kteří se starají o naše nemocné, k těm, kteří musí při řízení naší společnosti činit nelehká rozhodnutí, nebo ke kněžím, jejichž služba doznala s ohledem na současnou situaci změn, ale zcela zvláštním způsobem také k vám, kteří žijete v rodinách.

Myslím na rodiny, které jsem měl příležitost poznat jako člověk, kněz i biskup, ale také na vás, které osobně neznám. Tyto myšlenky se ve mně rodí, když jdu ulicemi nebo parky našeho města a potkávám maminky a tatínky, jak kráčeji společně se svými dětmi, když cestuji a míjím auta, v nichž se veze nějaká rodina, nebo když večer pozoruji rozsvícená okna v rodinných či panelových domech. Všem, s nimiž se takto skutečně či obrazně střetávám, zasáhla do všedního běhu života pandemie koronaviru a ocitají se v situacích, které až dosud nemuseli řešit. Z hloubi myslí řady rodičů se vynořují neodbytné otázky: Kdy to asi skončí? Vrátí se vše k normálu nebo to bude úplně jiné? Nepodepíše se to negativně na vzdělání našich dětí? Budeme moci i nadále pokračovat v zaměstnání nebo podnikání? A co příjmy, utáhneme chod naší domácnosti?

Možná jste si je kladli i dříve, ale zřejmě ne tak často a v takové míře. Vypořádávat se s nimi není snadné a vyžaduje to od vás značnou dávku sebeovládání, zejména když se snažíte nedávat najevo obavy z dalšího vývoje před svými dětmi. Sami nejlépe víte, jak je pro vás rodiče obtížné nenechat se ovládnout strachem a nepoddat se skeptickým úvahám, neboť ruku v ruce s tím se z domova vytrácí pohoda, chuť do života a hlavně naděje, že i toto období jednou skončí a že má nějaký (třeba zatím skrytý) smysl.

Také v tomto nezvyklém čase musí doma všechno fungovat, přestože přibýlo práce a starostí s dětmi, které se kvůli zavřeným školám učí samy, což ty malé moc neumí a ty větší by zase raději věnovaly čas něčemu jinému. „Je to fuška, je to dřina,“ slychám někdy od rodičů. Chtěl bych vám za tuto vaši námahu a úsilí moc poděkovat a ubezpečit vás, že si této vaší „domácí“ práce nesmírně vážím i sám Bůh. Jsem přesvědčen, že po letech tuto vaši snahu a s ní spojené oběti docení i vaše děti a také že vy sami budete tuto dobu vnímat jako tu, která vám mnohé dala, i když nebyla jednoduchá. Jde o paradoxy života, které potvrzuje řada příkladů z minulosti.

Prozatím nám nezbývá, než společně pokračovat v prožívání této doby a ve svém životě. Pokládám za užitečné dělit se o dobré zkušenosti a rady, které mohou pomoci věci ulehčit nebo zlepšit, a proto si dovolím jednu takovou malou radu vám nabídnout. Denní modlitba církve nazývaná breviář, kterou se modlí všechny zasvěcené osoby - kněží, řeholní sestry a bratři a také mnoho laiků, začíná vždy stejnými slovy: „Bože, pospěš mi na pomoc.“ Toto zvolání je výrazem touhy po Boží pomoci a narazíme na ně v žalmech na několika místech, a to v okamžiku, kdy se člověk cítí slabý, nejistý či osamocенý; kdy měl pocit, že vše zůstává pouze na něm; kdy potřeboval slyšet odpověď; kdy toužil po vysvobození z těžké situace. Všude tam se starozákonní člověk obracel na Hospodina a volal: „Bože, na pomoc mi pospěš!“ (Žalm 70,2) Milé rodiny, kéž užíváme této stříelné modlitby pokaždé, když se cítíme podobně jako muži a ženy v době starozákonní, tedy slabí, nejistí či nedostatečně způsobilí zvládat situace, které jsou před nás kladeny, a kéž můžeme po prodělané životní zkoušce prohlásit: „On (Hospodin) se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal.“ (Žalm 40,2) Věřím, že po odeznění pandemické krize si budeme moci říci: byla to zvláštní doba, ale hodně jsem se díky ní naučil, a i v této době stál Bůh při mně.

Se vzpomínkou v modlitbě a s pozhnáním.

+ Josef Nuzík

předseda Rady ČBK pro rodinu

(www.cirkev.cz)

Pořad bohoslužeb do 1. neděle postní

26.12.	So	sv. Štěpán	7:15 8:30 10:00	za dar uzdravení pro bratra za zemřelé z rodiny Procházkovy, Zerhauovy, Jarošovy, Neužilovy a Cardovy za rodinu Kousalovu a Pernicovu
27.12.	Ne	sv. Rodina	7:15 8:30 10:00	za zemřelého manžela, bratra a živou a zemřelou rodinu na poděkování s prosbou o dary Ducha Svátého za vzájemné porozumění ve všech rodinách naší farnosti
31.12.	Čt	sv. Silvestr I.	17:00	na poděkování za Boží pomoc a ochranu v uplynulém roce
1.1.	Pá	slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový Rok)	8:00 10:00	na poděkování za dar života s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svátého za farní společenství
2.1.	So		7:00	za ministranty naší farnosti
3.1.	Ne	2. neděle po Narození Páně	7:15 8:30 10:00	za farní společenství na poděkování a Boží požehnání pro celou rodinu za zemřelou Annu a Jana Horáčkovy a živou rodinu
4.1.	Po		18:00	za obrácení a dar nové víry
6.1.	St	slavnost Zjevení Páně	18:00	za katechetky naší farnosti
7.1.	Čt		7:00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
8.1.	Pá		18:00	za nemocné za živou rodinu Trnkovu a Černých
9.1.	So		7:00	za živou a zemřelou rodinu Votavovu a Manovu
10.1.	Ne	Křtu Páně	7:15 8:30 10:00	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu za farní společenství za dar zdraví
11.1.	Po		18:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Sv.
13.1.	St		18:00	za zdraví vnučky Barbory a za živou a zemřelou rodinu
14.1.	Čt		7:00	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
15.1.	Pá		18:00	za celou rodinu Markovu na poděkování za 25 let života syna Marka a dary Ducha Sv.
16.1.	So		7:00	na úmysl dárce
17.1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za farní společenství za živou a zemřelou rodinu za dar zdraví pro tetu Marii
18.1.	Po	P. Maria, Matka jednoty křesťanů	18:00	za živou a zemřelou rodinu
20.1.	St		18:00	za rodiče Suchých a rodinu Drábkovu a živou rodinu Suchou
21.1.	Čt		7:00	za zemřelé rodiče Josefa a Františku Zelinkovy
22.1.	Pá		18:00	za seniory naší farnosti za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svátého
23.1.	So		7:00	na poděkování
24.1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za živou a zemřelou rodinu Tomáškovu, Kazdovu a Korzerovu za zemřelého Jana Pavlu při příležitosti nedožitých 60 let za farní společenství
25.1.	Po	Obrácení sv. Pavla	18:00	za varhaníky naší farnosti
27.1.	St		18:00	na úmysl dárce
28.1.	Čt		7:00	na úmysly dárců
29.1.	Pá		18:00	za Karla Medka za zemřelé prarodiče za zemřelé
30.1.	So		7:00	za zemřelé
31.1.	Ne		7:15 8:30 10:00	za farní společenství za zemřelé rodiče Haklovy, zemřelé prarodiče z obou stran a živou rodinu za Magdalenu a Marii Ostrou, živou a zemřelou rodinu Ostrou, Bílkovu a Prchalovu
1.2.	Po		18:00	za maminku a zemřelou dceru Lenku a víru v živé rodině
2.2.	Út	Uvedení Páně do chrámu	18:00	na úmysl dárce
3.2.	St	sv. Blažej	18:00	za zemřelou sestru, bratra, švagra, zemř. rodiče a živou rodinu

4.2. Čt		7:00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
5.2. Pá		18:00	za nemocné
6.2. So		7:00	za zemřelého Bohuslava a Boženu Navrátilovy a jejich rodiče
7.2. Ne	5. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého na úmysl dárce za farní společenství
8.2. Po		18:00	na úmysl dárce
10.2. St		18:00	za zemřelého Petra Zubka a živou a zemřelou rodinu
11.2. Čt	P. Maria Lurdská	7:00	na úmysl dárce
12.2. Pá		18:00	na úmysl dárce a zemřelou maminku za zemřelou manželku Marii a rodiče
13.2. So		7:00	na poděkování s prosbou o dary Ducha Svatého
14.2. Ne	6. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za dceru Gabrielu a živou a zemřelou rodinu za farní společenství za živou a zemřelou rodinu
15.2. Po		18:00	za živou a zemřelou rodinu
17.2. St	Popeleční středa	7:00 18:00	na úmysly dárců za dar života a za živou a zemř. rodinu Trmačovu a Šimonovských
18.2. Čt		7:00	za seniory naší farnosti
19.2. Pá		18:00	na úmysl dárce za zemřelé rodiče
20.2. So		7:00	na úmysl dárce
21.2. Ne	1. neděle postní	7:15 8:30 10:00	za farní společenství na úmysl dárce na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého

*Bylo světlo pravé, které osvícuje každého člověka; to přicházelo na svět.
Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal.
Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali.
Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno,
kdo se zrodil ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.
A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.
Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn,
plný milosti a pravdy.
(Jan 1, 9-13)*

Uprostřed lhostejnosti lidí přichází na svět Ježíš.
Žije, umírá a je vzkříšen, abychom věděli,
že každý z nás je i přes své nedostatky milován Bohem.
Přináší ujištění, že každý lidský život má smysl a nepředstavitelnou hodnotu.

O Vánocích je možné zastavit se s těmi,
kteří u této jedinečné události v dějinách lidstva tehdy byli.
S Marií, s Josefem, s obyčejnými pastýři i vzdělanými mudrci
i s těmi, kteří během všech věků uvěřili.
Třeba také začneme vnímat jemně tiché světlo
schopné prozářit jakoukoli myslitelnou temnotu.
světlo pokoje, odpuštění, smíření.
Světlo, probouzející touhu po dobru, po lásce, po spravedlnosti.
Světlo, které mezi našimi hodnotovými světy není tak agresivní jako jiná světla,
ale přesto je stále přítomné a proměňující, protože je touhou po Bohu.

Přeji vám požehnané prožití vánočních svátků
a život ve světle prozařujícím všechny temnoty.

+ Vojtěch Cikrle

Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

Brno, Vánoce 2020